

Sygn. akt I C 1230/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 23 kwietnia 2014r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący **SSR Agnieszka Ostrowska-Gołąbek**

Protokolant Ewelina Grudzień-Wuczowska

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2014r. w Oleśnicy sprawy

Przy udziale stron:

powód **A. A.**

pozwany (...) **S.A. z/s w S.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) **S.A. z/s**

w S. na rzecz powoda **A. A.** kwotę **4.267,91 (cztery tysiące dwieście sześćdziesiąt siedem 91/100) złotych** wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 19.07.2012r. do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. umarza postępowanie w zakresie kwoty 834,12zł;

IV. nakazuje powodowi, aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w O.) kwotę 49,98zł z zasądzzonego roszczenia tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;

V. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w O.) kwotę 262,44zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;

VI. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 440,32zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z./

1. kal. 21 dni.

23.04.2014r.

Sygn. akt. I C 1230/12

UZASADNIENIE

Powód A. A. reprezentowany przez pełnomocnika-córkę S. A. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A.w S. kwoty 5102,03 zł wraz z odsetkami od dnia 12 marca 2012r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego żądania powód podał, że w następstwie kolizji jaka miała miejsce dnia 17 stycznia 2012r. uszkodzeniu uległ jego samochód osobowy marki C. (...) o nr rej. (...). Powód podał, że sprawca kolizji ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. Wskazał, że strona

pozwana uznała odpowiedzialność odszkodowawczą co do zasady i określiła odszkodowanie początkowo na kwotę 2280,92 (16 lutego 2012 r.), po odwołaniu odszkodowanie to zostało podwyższone do sumy 2615,40 zł (14 marca 2012 r.), a ostatecznie strona pozwana stwierdziła szkodę całkowitą uszkodzenia pojazdu na kwotę 8400 zł. Powód zakwestionował tę wycenę, uważając że wartość pojazdu została rażąco zaniżona. Podał, że kupując auto w dniu 30 stycznia 2011 r. zapłacił za nie 10.100 zł. Powód domagał się zasądzenia odszkodowania odpowiadającego cenie rynkowej samochodu przy zastrzeżeniu, iż chodzi o cenę rynkową pojazdu analogicznego do pojazdu powoda, który uległ wypadkowi z uwzględnieniem nie tylko marki, ale również roku produkcji, modelu, stanu zużycia, wyposażenia oraz części oryginalnych, które posiadał pojazd. Ponadto powód podał, iż otrzymał od strony pozwanej odszkodowanie w wysokości 3.400 zł.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A. , reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, domagała się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana przyznała, że ze sprawcą szkody łączyła ją umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Jednocześnie strona pozwana podniosła, że wypłaciła powodowi kwotę 3400 zł tytułem odszkodowania. Strona pozwana zakwestionowała wysokość wskazanej przez powoda kwoty odszkodowania, gdyż jego wartość została ustalona w oparciu o rzetelne wyliczenia przy przyjęciu średnich cen rynkowych, natomiast powód na poparcie swoich twierdzeń nie przedłożył żadnych dokumentów potwierdzających zasadność swojego żądania. W ocenie strony pozwanej użycie nowych i oryginalnych części w pojeździe powoda doprowadziłoby do ulepszenia i unowocześnienia uszkodzonego na skutek kolizji auta. Dodatkowo strona pozwana wyjaśniła, że w toku postępowania likwidacyjnego na podstawie wskazanych przez powoda części wyliczono, iż koszt naprawy samochodu przekraczałby jego wartość przed szkodą wobec czego pozwany zakwalifikował szkodę jako całkowitą.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 stycznia 2012r. doszło do kolizji samochodu z pojazdem marki F. nr rej. (...). Sprawca kolizji M. M. był ubezpieczony w zakresie OC u strony pozwanej. Powód zgłosił szkodę ubezpieczycielowi i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego w dniu 29 marca 2012 r. strona pozwana przyznała odszkodowanie w kwocie 2615,40 zł. Powód wniósł odwołanie od w/w decyzji. Decyzją z dnia 06 kwietnia 2012r. strona pozwana przyznała powodowi dopłatę odszkodowania w wysokości 784,60 zł, uznając ekonomiczną nieopłacalność naprawy i zakwalifikowała szkodę jako całkowitą. Powód wniósł odwołanie od w/w decyzji. Decyzją z dnia 14 maja 2012 r. strona pozwana podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko.

dowód:

akta szkody 10135/2012 w zał.

W toku postępowania opracowana została opinia przez biegłego z zakresu techniki samochodowej D. S. (1) na okoliczność ustalenia wartości pojazdu marki C. (...) o nr rej. (...) sprzed wypadku z uwzględnieniem jego stanu i dokonanych napraw oraz po zdarzeniu z dnia 17 stycznia 2012 r., z także na okoliczność szkody w pojeździe jaką powód poniósł na skutek przedmiotowego zajścia z jednoczesnym ustosunkowaniem się przez biegłego do zarzutów strony pozwanej w zakresie kosztów naprawy auta przy wykorzystaniu oryginalnych bądź też zamiennych części użytych przy produkcji tegoż pojazdu.

W swojej opinii biegły ustalił koszt naprawy rzeczowego pojazdu w zakresie niezbędnym do przywrócenia do stanu pierwotnego sprzed zdarzenia z dnia 17 stycznia 2012r i w tym celu biegły sporządził kalkulację naprawy za pomocą systemu Info- Expert. W kalkulacji tej biegły przyjął: dane techniczne i identyfikacyjne, datę pierwszej rejestracji, datę ważności badania technicznego, datę zamontowania instalacji LPG ustaloną na podstawie kopii dowodu rejestracyjnego zawartej w aktach szkody, biegły uwzględnił ujemną korektę wartości z uwagi na datę ważności badania technicznego; przebieg pojazdu został ustalony przez biegłego na podstawie informacji zawartych

w aktach sprawy i aktach szkody. Biegły wziął także pod uwagę wersję i wyposażenie pojazdu; stan techniczny pojazdu sprzed szkody; rodzaj i stan ogumienia. W tym zakresie biegły posiłkował się dokumentacją zawartą w aktach szkody.

W opinii biegły ustalił, że pojazd powoda przed szkodą miał wykonywaną naprawę blacharsko lakierniczą błotnika tylnego lewego, z tego też powodu biegły w kalkulacji naprawy zastosował ujemną korektę wartości w wysokości -5%.

W swojej opinii biegły podniósł, iż na podstawie akt sprawy i akt szkody nie można stwierdzić, aby pojazd powoda w dniu szkody był wyposażony w części inne niż oryginalne części producenta pojazdu sygnowane jego logo. To, zdaniem biegłego, w jakie części jest wyposażony pojazd ma wpływ na jego wartość rynkową. W szczególności, pojazdy wyposażone w oryginalne części zamienne sygnowane logo producenta pojazdu są chętniej nabywane, a ich wartość rynkowa jest wyższa. Zatem, w ocenie biegłego, wykonanie naprawy pojazdu z użyciem zamienników części zamiennych w miejsce oryginalnych części zamiennych producenta pojazdu sygnowanych jego logo będzie skutkowało obniżeniem wartości rynkowej pojazdu. W tych okolicznościach, w ocenie biegłego, naprawa pojazdu powoda mająca na celu przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, w szczególności w celu przywrócenia jego wartości powinna być wykonana z użyciem takich samych części w jakie wyposażony był pojazd przed szkodą, czyli oryginalnych części zamiennych sygnowanych logo producenta pojazdu

Mając powyższe na uwadze biegły ustalił wartość rynkową samochodu powoda bezpośrednio przez zdarzeniem na kwotę 8.100 00 zł.

Tym samym biegły ustalił koszt naprawy pojazdu powoda, prowadzący do przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed szkody, z użyciem oryginalnych części zamiennych producenta pojazdu sygnowanych jego logo na kwotę 7.667,91 złotych brutto.

Biegły wyjaśnił, iż koszt naprawy rzeczowego pojazdu nie przekracza wartości rynkowej auta aktualnej w dniu szkody, a zatem szkoda z dnia 17 stycznia 2012r. jest szkodą częściową, zaś wysokość szkody równa jest kosztom naprawy niezbędnej w celu przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody.

dowód:

opinia biegłego sądowego D. S. - k. 64-82;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd dokonał ustaleń faktycznych opierając się na dowodach w postaci opinii biegłego sądowego, a także dokumentów, których autentyczność i prawidłowość nie były przez strony kwestionowane. W szczególności Sąd wziął pod uwagę opinię biegłego sądowego D. S. (1)z zakresu techniki samochodowej, w zakresie w jakim wskazywała ona wysokość kosztu naprawy pojazdu powoda. Opinię tą Sąd uznał za rzetelną i wiarygodną. Ponadto Sąd oparł się na aktach szkody nr (...)w zakresie w jakim wskazywały one na okoliczności przebiegu i likwidacji szkody.

W niniejszej sprawie powód A. A. domagał się od strony pozwanej – (...) S.A. w S. jako udzielającego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej właściciela pojazdu marki F. - dalszej zapłaty kwoty, tj. 5102,03 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 marca 2012 r. Pismem z dnia 25 października 2013 r. powód ograniczył swoje żądanie do kwoty 4667,91 zł, a następnie na rozprawie w dniu 09 kwietnia 2014 r. sprecyzował żądanie pozwu do kwoty 4.267,91 zł żądając zapłaty tejże należności wraz z ustawowymi odsetkami jak w pierwotnym pozwie.

Bezspornym w niniejszej sprawie był fakt, że M. M. właściciela samochodu marki F., łączyła ze stroną pozwaną umowa ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej. Poza sporem pozostawała także okoliczność, że w dniu 17 stycznia 2012r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której strona pozwana wypłaciła powodowi odszkodowanie. Sporna natomiast pozostawała kwestia wysokości kosztów naprawy pojazdu powoda, a w związku z tym ewentualna wypłata dalszego odszkodowania.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego świadczenia w razie zajścia przewidzianego umową wypadku. W przedmiotowej sprawie strona pozwana ponosiła odpowiedzialność za skutki zdarzenia, w wyniku którego powód poniósł szkodę. Sąd podzielił twierdzenia powoda, że sam fakt uszkodzenia pojazdu spowodował powstanie u powoda szkody majątkowej, która podlegała naprawieniu według zasad określonych w art. 363 k.c., a w wypadku odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń – również według zasad określonych w § 2 tego przepisu. Szkada ta może być rozumiana z jednej strony jako różnica pomiędzy wartością pojazdu przed zdarzeniem i po zdarzeniu, a z drugiej strony jako wartość wszystkich prac i części zamiennych umożliwiających przywrócenie pojazdu do stanu pierwotnego. Sąd przyjął jako wyznacznik wysokości szkody koszt naprawy rzeczowego pojazdu. Obowiązek naprawienia szkody nie jest więc uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierzał ją naprawić, jak również nie jest uzależniony od wykazania przez poszkodowanego wysokości szkody komunikacyjnej stwierdzonej fakturą (por. wyrok SN z dnia 07.08.2003r., IV CKN 387/01, LEX nr 141410).

Strona pozwana twierdziła, iż z uwagi na wielkość uszkodzeń w pojeździe powoda, koszt jego naprawy przewyższa wartość pojazdu powoda sprzed zdarzenia, a więc zasadnym jest przyznanie wyłącznie różnicy tych wartości. Rozstrzygając tę kwestię a także wysokość szkody Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej D. S. (1) z dnia 02 października 2013r. W ocenie Sądu opinia jest jasna i czytelna. Biegły w opinii ustalił wartość rynkową pojazdu sprzed szkody na kwotę 8100 zł, natomiast koszt naprawy uszkodzonego pojazdu na sumę 7667,91 zł. Biegły stwierdził, że koszt naprawy nie przekracza wartości pojazdu na dzień szkody. Ponadto biegły w sposób klarowny wyjaśnił w jaki sposób ustalił koszt naprawy pojazdu powoda i jakie dane wziął pod uwagę, dysponując w tym zakresie, zarówno aktami szkodowymi nadesłanymi przez stronę pozwaną do niniejszej sprawy, a także aktami sądowymi. Ponadto biegły opisał rodzaj uszkodzeń rzeczowego samochodu, wyjaśnił wysokość stawki roboczogodziny i konieczność zastosowania w naprawie pojazdu powoda oryginalnych części zamiennych producenta pojazdu sygnowanych jego logo. Zdaniem Sądu sporządzona opinia nie budzi wątpliwości co do konieczności wykonania naprawy pojazdu z uwzględnieniem w/w danych, stawek i części, jakie opisał biegły mgr inż. D. S. (1). Tym samym kwota 7667,91 złotych brutto ustalona przez biegłego jako koszt naprawy niezbędnej do przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed szkody, wykonanej zgodnie z technologią przewidzianą przez producenta pojazdu i przy zastosowaniu oryginalnych części zamiennych producenta pojazdu sygnowanych jego logo jest kwotą właściwie ustaloną, oddającą wartość szkody poniesionej przez właściciela pojazdu.

Sąd zgodził się również ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 20 października 1972, II CR 425/72, który stanowi, że „w wypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy uszkodzonej, do których to wydatków należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, jeżeli ich użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy”.

Mając powyższe na uwadze w ocenie Sądu żądanie powoda zasługiwało na uwzględnienie. Z uwagi na fakt określenia przez biegłego kosztu powypadkowej naprawy pojazdu na kwotę 7667,91zł brutto, Sąd uwzględnił w tym zakresie powództwo i zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda różnicę, uwzględniając już wypłaconą powodowi sumę 3400,00 zł, a więc kwotę 4267,91 zł. Jednocześnie wobec ograniczenia pozwu przez powoda w zakresie kwoty 834,12 złotych Sąd umorzył postępowanie, w tym zakresie. Zasądzając kwotę główną Sąd na podstawie art.359§2 k.c. w zw. z art. 481 k.c. w zw. z art. 817 k.c. zasądził również na rzecz powoda ustawowe odsetki liczone od dnia 19 lipca 2012r., tj. z upływem 30 dniowego terminu liczonego od zgłoszenia roszczenia, oddalając dalej idące powództwo w tym zakresie.

Orzeczenie o kosztach oparto na treści art. 100 kpc. Koszty powoda to kwota 756 złotych, zaś koszty strony pozwanej to suma 1217 złotych. Powód wygrał w 84%, a tym samym należało zasądzić od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 440,32 zł (635,04-194,72). Sąd także stosunkowo rozdzielił koszty sporządzenia opinii biegłego, które wynosiły 812,42 zł., z czego powód uiścił zaliczkę w wysokości 500 zł, a do zapłaty pozostała suma 312,42 zł.